

Nr. 4

1965

Årg. 6

GOLGATA

Det är Getsemane och det är natt. —

Ensam söker sig Mästaren in i örtagårdens mörker och stillhet. Bördan av hela världens syndaskuld pressar Honom mot jorden. Ensam skall Han tram-pa Guds vredes stränga vinpress. Ensam skall Han också draga till anfall mot Helvetets härar. —

Han bävar inför den kalk Han skall tömma, och Han sjunker ned på sitt ansikte och beder: "Fader, om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig." — Men den hand som bjuder Honom att dricka kalken, drager den ej tillbaka: Han måste tömma den i botten. —

Härlighetens tron och de himmelska palatsens strålande skönhet hade Han lämnat, för att ensam, fattig och hemlös stiga ned till en syndfull jord. Serafers och kerubers tillbedjan hade Han vänt ryggen och i stället blivit hånad, föraktad och smäddad av en förvildad mänsklighet, men ändå är det

av

Anders B. Andersson

*"... Näpsten var
lagd på Honom
för att vi skulle få
frid, och genom
Hans sår bliva vi
helade ..."*

Jes. 53: 5

ej nog: Ett ännu större offer skall Han bringa. —

Mörkret tättnar. —

Ondskans makter storma närmare. Gudasonen skälver, kampen blir intensivare och såsom blod falla Hans svettddroppar till marken. I ångest beder Han: "Om det är möjligt..., men ske icke min vilja utan Din." —

Så var då offret bundet vid altarets horn — bundet med kärlekens och lydnadens starka linor. Guds Lamm skall slaktas. —

— — —

En larmande folkhop tränger nu in bland örtagårdens träd. Det höres vapenskrammel, och skenet från brinnande bloss lyser upp natten. —

Där är Judas — förrädaren. Där är översteprästens tjänare, romerska krigsknektar och många andra. Jesus gripes och bortföres medan folkhoppen lar-mar och ropar. —

Nu råder mörkrets makt. —

Forts. på sid. 15

HÖGAKTUELLT

Arne Imsens artikel "Väckelse — vad kan samfundet lära oss" i Midnattsropet nr 2, har väckt genljöd i den religiösa pressen. — I Veckoposten — Baptistsamfundets organ — har pastor Edvin Österberg sökt gå i svaromål i en ledande artikel betitlad "Väckelsen och samfundet". Arne Imsens svar, som också tillställts Veckoposten införes här.

RED.

I Veckoposten nr 10 utbasunerar pastor Edvin Österberg varningssignaler mot Maranata. Anledningen är att "obroderlig propaganda" genom tidningen Midnattsropet "kommit in genom brevlådan". I tidningen Midnattsropet nr 2 har nedtecknaren av dessa rader en artikel, som ingår i en serie, där den ständigt aktuella väckelsefrågan behandlas. Pastor Österberg har tydligen jagat igenom spalterna och gör sig sedan själv i sina kommentarer upprepade gånger skyldig till det han menar är kännetecknande för tonen och innehållet i mitt inlägg.

Det förekommer inte en enda mening i hela min artikelserie, som är avsedd såsom någon idealisering av Maranata. Däremot får man av pastor Österbergs genmäle det intrycket att han har en absolutistisk syn på sitt eget samfund. Eftersom mönsterbilden för allt församlingssliv är oss given i Nya Testamentet, är det möjligt för var och en att söka sig direkt till urkunden för att där få besked om vad som är kriterierna på en evangelisk väckelse.

Det vare mig fjärran att jämföra Maranata med andra kristna och därav dra förhastade slutsatser. Jag har velat peka på vad jag menar är en genomgående tendens i dagens svenska frikyrklighet. Någon enskild detalj eller något enskilda uttalande har i min vidräkning med kyrkokristendomen aldrig upphöjts till norm för samfundens principiella ställningstagande till den ödesdigra väckelsefrågan. Däremot har pastor Joel Sörenssons uttalande i ett TV-inslag fått illustrera vad jag menar är typiskt för den process, som kan betecknas som väckelserörelsernas förkyrkligande.

Pastor Österberg redovisar i sitt genmäle ett sinnelag och en inställning som är skrämmande,

VÄCKELSEN och SAMFUNDEN ännu en gång

och han ger ett verkligt skolexempel på vad som verkligen händer då väckelsen upphört att fungera som sammanhållande kraft. Då upphöjer sig tjänarna till herrar över individernas samveten. I pastor Österbergs utfall mot mig personligen, Maranatafolket i stort och alla dem, som av en eller annan orsak vänt baptistsamfundet ryggen, skriker den otäcka förmyndarmentaliteten ut sitt förakt mot allvarligt menande kristna, vars enda och högsta önskan har varit att förverkliga en kristen kallelse även då visionen lett dem ut ur de samfund, som medvetet valt helt andra medel än väckelse, för att förverkliga sina ideal.

I sin salvelsefulla argumentation åberopar pastor Österberg hela den svenska väckelserörelsen, den helige Ande och den bedjande församlingen såsom vittnen. Jag är inte alls så övertygad om att några av dessa är redo att träda upp tillsammans med pastor Österberg i denna vanskliga polemik, ty det förefaller som om hans försvar vacklar betänkligt. I varje fall säger pastor Österberg i slutklämmen på sin artikel att det förekommer ett och annat i kristenheten som ger honom anledning att tala om "den kristna församlingens avfall". Hur ställer sig exempelvis baptistsamfundet till det som enligt Österberg är "ett markant uttryck för den kristna församlingens avfall", Kyrkornas Världsråd?

Kanske den citerade texten, Luk. 21:7—8, skulle kunna få bli en lämplig utgångspunkt för ett avslöjande bibelstudium om den falska profetismens väsen och lokalisering. Då skulle något verkligt gott komma ur även detta annars ganska meningslösa gläfs.

Arne Imsen

JESUS FRÄLSAR:

**Han var
orkester-
ledare och
imitatör –
såg
Maranata-
programmet
i TV –
nu slår han
på trummor
bland
saliga
Maranata-
sångare**

Jag är så glad att jag av hela mitt hjärta kan instämma i tacksägelsen till Jesus för vad Han gjort i mitt liv. Det började med TV-programmet för ett par år sedan. Detta enkla, andrika Maranatomöte öppnade mina ögon, riktade mina tankar mot Gud och fyllde mitt hjärta med en gripande längtan efter att själv få uppleva Jesus.

Min uppväxttid hade jag tillbringat med en troende mormor och moster, varför jag redan i tidiga barnaår kommit i kontakt med Guds verk. Mitt lilla barnahjärta greps då av Jesus och de gärningar Han gjorde här på jorden. Men en tid efter det jag slutat söndagsskolan kom jag bort från barnaårens förnimmelser och upplevelser. Jag drevs ut i synden, då jag i de världsliga nöjena sökte något att mätta mitt liv med. Hela tiden sökte jag finna en egen livsstil och livsåskådning.

Att jag skulle in i show-branschen, var jag helt övertygad om. Min längtan till detta Djävulens verk drog mig också dit. Här skulle jag finna frid, ro och tillfredsställelse trodde jag. Jag började resa runt i mina hemtrakter och i mina uppträdanden imitera kända personer. Samtidigt började jag också spela trummor och bildade efter en tid en egen orkester i tro att då uppnå den tillfredsställelse jag fortfarande ej ägde.

Maranata-mötet i TV fick mig, som sagt, att tänka om.

När sångarskaran sjöng förnam jag hur glada, lyckliga och frigjorda dessa unga människor var, och hur gripna och hänfödda de var av sitt glada budskap. Under fortsättningen av mötet greps mitt hjärta alltme-

ra. Jag upplevde hur fattigt och intetsägande mitt eget liv var och allt det jag själv sysslade med.

Nu följde en tid av rastlöshet och oro. Vad jag än sysslade med tonade i mitt inre: "Maranatafolket lyckliga är vi..." — Efter en tid lämnade jag mitt barndomshem. Till Stockholm skulle jag — där väntade säkert lyckan, äventyret, framgången, pengarna! Där passade Satan också på att snärja in och binda mig ordentligt fast. Jag började spela med i en orkester. Nu hade en väg öppnats för mig, nu skulle jag tjäna pengar, nu väntade ära och ryktbarhet.

En kväll smet jag i alla fall iväg till Viktoriasalen, på ett Maranata-möte. Jag tackar Gud för att det blev flera sådana besök. —

Jag spelade fortfarande med i orkestern och det gick uppåt och framåt, men inte var jag lycklig. Det blev strid mellan Gud och Satan i mitt hjärta. — När jag hörde frälsningens glada budskap i mötena, kallade Gud mig genom att komma till korset och uppleva frid och syndernas förlåtelse genom Lammets blod. — Trots detta stängde jag mitt hjärta, Satan viskade i mitt öra: Vad skall dina kamrater säga? — Nu går ju allt så bra. — Hur skall det då gå med din framtid? — Möte efter möte sade jag nej till Gud och ja till Satan. —

Luciakvällen 1964 blev ett tillfälle som jag aldrig glömmer. Jag var på nytt i ett Maranata-möte. Jag satte mig på sista bänk. Redan innan mötet bör-

Forts. på sid. 14

Erik Gunnar**Eriksson:**

VI ÄRO SKÖRDEMÄN ÅT GUD...

*Erik Gunnar Eriksson
i samtal med några
unga evangelister.*

För våra läsare och offrare till evangelistmissionen, vill jag presentera några av våra unga evangelister, som arbetar uppe i Norrbotten.

Barbro Gelinder och Lilian Pettersson har sitt arbetsfält i Boden. Birgitta Pettersson och Inger Kindström arbetar bland vännerna i Älvsbyn. Tage Johansson och Ivan Lundberg har ett mycket stort fält; deras adress är Kalix, men de hjälper flera grupper däruppe. Ivan har en tid haft ett annat arbete vid sidan av evangelistgärningen, för att kunna anskaffa en bil, som så väl behövs i dessa bygder, där avstånden är så stora och platserna många.

Du som ger din gåva till evangelistmissionen hjälper dessa kära bröder och systrar i deras arbete för att vinna själar för Jesus. De har

lämnat sina anställningar, för att, utan ekonomiska garantier, gå ut på Guds befallning. De har gjort detta i full förvisning att Han också skall fylla alla deras behov i härlighet.

Vi har redan sett att många vänner runt om i vårt land vill med sina offer stödja detta arbete — Sverige har blivit ett missionsland. Jag vill här tacka alla som sänt in sina offer. Gud skall löna Eder.

Fyra av våra evangelister ger oss här en hälsning från sina arbetsfält i Norrbotten. Kom ihåg dem — de behöver din hjälp i offer och förbön. Sänd din gåva under adress: Maranataförsamlingen i Stockholms Evangelistmission, Sture Svärd, Frihedsvägen 38, Jakob s b e r g.

Överallt tränger Maranata-budskapet fram – en skara av unga män och kvinnor bär ut det också till avlägsna byar ...

"Då vi alltså veta vad det är att frukta Herren, söka vi att vinna människor."

2 Kor. 5: 11

Vi ser det som en stor nåd att få vara Jesu vittnen i denna sena midnattstimme. Under det att världen mer och mer intages av djävulen och hans demoniska makter, får vi söka Jesus och alltmera intagas av Honom. Med den nåd Han giver oss få vi gå åstad för att vinna människor för Gud. Vi vet att Jesus kommer snart, det brådskar, Hans ärende hastar. — När syndaren får syn på Honom som sade: "Jag är vägen, sanningen och livet", och tar emot Honom i sitt hjärta, då sker ett under. Gud har ju bestämt alla till härlighet hos sig. Han önskar ingen till förtappelsen. Han säger: "Jag har ju ingen lust till någons död, säger Herren. Omvänden Eder därför, så fån I leva." Hes. 18: 32.

Vi har nu varit här uppe i Norrbotten en tid och även fått se hur Gud verkar på människornas hjärtan. Glada är vi över att vi är så många vittnen häruppe, så att vi ibland kan hjälpas åt på väckelsemötena. Eftersom det är stora avstånd och långa resor uppstår ibland ekonomiska problem. Vi är oerhört tacksamma till Gud för alla vänner, som med sina offer hjälper oss. Gud skall löna Eder alla. —

Vårt arbetsområde har ju varit Kalix-trakten, men eftersom vi fått möta vissa saker som hindrat oss i arbetet där, har vi fått utöka vårt område. Vi tror dock att Gud skall hjälpa oss att åter kunna taga upp arbetet där. Den allra sista tiden har vi vistats i Ivans föräldrahem, medan han arbetat på sin förra arbetsplats för att hjälpa upp vår ekonomi. Gud har fyllt behoven undan för undan. —

Vi har ofta tillsammans med evangelisterna i Älvsbyn och Boden åkt ut till olika platser med uppståndelsebudskapet. Till Niemiset har vi också varit. Det var första gången ett Maranata-möte hölls där. Vi fick hyra en lokal i Folkets Hus, som var alldeles fullsatt med folk, största delen ungdom. Må Gud fortsätta att verka i deras hjärtan. —

Vi tror att Gud vill göra stora ting häruppe. Det förnimms så i andevärlden. Där står striden och där sker något just nu. Vi önskar att alla vill bistå oss i bönen.

Fridshälsningar, *Maranata!*
Tage Johansson Ivan Lundberg

"Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar ... Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."

Matt. 28: 19

Vi har nu varit här i Boden en tid. Vi har funnit oss väl tillrätta och trivs bra. Genom Guds nåd får vi vara med och tjäna Gud på olika platser här i norr. Vi brukar tillsammans med andra ungdomar ambulera mellan de olika platserna. Vi hjälps åt att förkunna Guds ord i vittnesbörd och sång, allt efter den nåd Gud ger oss. I oss själva förmår vi ingenting, men detta är inte heller meningen. Det är genom den Helige Andes kraft det skall ske.

Det är i alla fall viktigt för oss var och en, att vi står i ett rätt förhållande till Gud och att vi rätt förvaltar det pund som Han har givit oss. Gräv inte ner det pund du fått, utan var frimodig och använd det för Herrens räkning. En del har fått stora gåvor, andra mindre, men i första hand beror det inte på gåvans storlek, utan på vår trohet mot Honom som givit oss den. Av den som fått mycket skall krävas dess mer. Vi har alla ansvar för det vi mottagit. Herren har användning för oss alla — små som stora. Tack och lov!

Vi vet att Jesus snart kommer igen. Då skall det bli räkenskap. Alla skall vi då få igen vårt jordelivs gärningar, vare sig vi gjort gott eller ont. —

Jesus vill frälsa alla vilsegångna och förlorade syndare. Och Han vill använda oss, som redan mottagit Hans frälsning. Vi är alla också kallade att vara andliga fäder och mödrar, som kan ta hand om de nyfrälsta. Här är en stor uppgift som vi ofta förbiser. Det är lättare att förakta och förtala varandra, än att bära varandras bördor och hjälpa varandra framåt på den smala vägen. —

Ja, vi som är frälsta har ett stort ansvar. Men Herren kräver ej mer av oss än vad vi förmår. Låt oss framför allt vara ärliga, ödmjuka och sanna inför Gud och inför varandra. Då blir vi varandra till tjänst och uppbyggelse. — Herren må hjälpa oss alla, så att vi av nåd en gång får stå därhemma, bärgade för evigt.

Snart kommer Jesus — underbara dag!

Barbro Gelinder Lilian Pettersson

GUDS VÄG MED MIG

av Margareta Almkvist

Som om det vore i går minns jag mitt första Maranata-möte och min reaktion inför det jag upplevde. Det ser ut som om en slump förde mig dit, men själv vet jag att det var Gud som ledde mina steg. — Några kamrater och jag skulle till Malmö en söndag och samma dag var där ett Maranata-möte. Vi bestämde oss för att gå dit. —

När vi kom dit satte vi oss på sista bänken för att kunna ha en god överblick över det som skedde. Vi kom ju med en massa fördomar och, ack, så nyfikna. Inget blev dock som jag hade tänkt mig. Till en början var jag ganska irriterad och tyckte att allt var bara skrammel. Men så sjöng sångarna och jag blev väldigt gripen av deras glada och lyckliga ansikten — det riktigt lyste om dem. Jag började reflektera över det jag såg och hörde: tänk om detta var det jag längtade och sökte efter? Tänk om detta var från Gud och inte från Satan, som jag så ofta hört sägas? Men samtidigt blev jag rädd för dessa tankar — vad skulle det innebära om jag började intressera mig för dessa möten? Nej, jag gjorde mig hård och bestämde mig för att aldrig mer gå till ett Maranata-möte. När jag kom hem började jag också tala om huru hemskt detta möte var. Jag var en av-

- ★ NYFIKEN —
- ★ ARG —
- ★ FÖRTVIVLAD —
- ★ SALIG —

gjord motståndare till väckelsen. —

Så kom jag till Stockholm och blev bekant med en flicka som var med i Maranata. Fast jag inte velat erkänna det hade ju jag från början blivit väldigt intresserad av Maranata och nu började jag gå dit igen. Många gånger gick jag därifrån arg och förtvivlad, men tro inte att jag kunde låta bli att gå dit? Jag hade varit en hemlig avfälling sedan ett år tillbaka, men aldrig känt någon ånger eller nöd för detta förhållande — ja, jag visste inte ens vad syndanöd var, fast jag under hela tiden gått på möten. — Men nu blev det annat av — nu fick jag verkligen uppleva syndanöd och det var ingen behaglig upplevelse. — Men tänk så svårt det är att svara ja till Jesu kallelse — Satan släpper ej sina offer i första taget. Jag hade också fått för mig att om jag skulle bli frälst igen så skulle det ej ske på ett Maranata-möte. — En dag orkade

jag dock ej kämpa emot längre. Jag fick nåd att på nytt viga mitt liv åt Jesus Kristus. —

Sedan dess har jag fått uppleva Jesus och Hans underbara kraft i mitt liv, på ett sätt som jag inte trott existerade. Pris ske Jesus. Han ger oss långt mer än vad vi kunna bedja eller tänka. Halleluja. —

Du som ännu ej fått uppleva detta överflödsliv skall ej giva dig någon ro förrän du fått mera av Jesus. Det är ju inte meningen att vi skall leva ett "nätt och jämt" liv. Jesus har inte ämnat att vi skall ha det torrt och trist — Han har ju kommit för att vi skola hava liv och övernog. —

Och du min vän, som en gång har tillhört Jesus; se till att du är redo när Han kommer för att hämta de sina. Vet du, Han kommer mycket, mycket snart. Vill du verkligen riskera att bli lämnad kvar? Du får själv välja om du skall till himlen eller gå evigt förlorad. —

Du som aldrig upplevt Jesu frälsning har ingen aning om hur underbart det är att vara frälst. När man är frälst är man aldrig ensam. Jesus är alltid med och till Honom får vi också gå med alla våra bekymmer och sorger, och Han är en mäktig Hjälpare i all nöd.

Margareta Almkvist

BREV från LÄSEKRETSEN

Till Midnattsropet.

Frid från Herren!

Må Herrens Ande bli mäktigt utgjuten över vårt land! Må Guds folk förnyas och många syndare bli frälsta! Snart är vi framme i det himmelska Jerusalem. Halleluja!

Jag vill också varmt tacka för den kära tidningen MIDNATTSROPET, vilken är mig till stor hjälp och välsignelse. Den är verkligen ett ljus i mörkret och ett salt i denna tidens förruttnelse, i en tid då så många av Guds utvalda slagit sig till ro och givit upp kampen. MIDNATTSROPET är en fyr som lyser med klart sken och som lotsar den sökande och längtande själen rätt.

Må Guds rika nåd och välsignelse vila över alla de kära bröder och systrar vilka arbetar i detta fria Guds verk och som gått utanför lägret och bär Kristi smälek. Stor lön väntar också dem, som på förbönens armar bär vårt lands nöd inför Gud både dag och natt och som med frimodighet förkunnar ett fullt evangelium. Resultatet skall ej utebli. "De som med tårar så, skola skörda med jubel", säger Guds ord. Hör vi inte bruset av regn — särlaregn? Genom de heligas förböner och trohet mot Guds ord skall skador komma till Försonarens kors. Pris ske Gud!

På det allra varmaste vill jag också tacka för den utomordentliga transistorgrammofon jag erhållit på avbetalning. Den överträffar alla mina förväntningar, både i utförande och

PREDIKANT och EVANGELISTDAGAR I JÖNKÖPING

Under sista veckan i mars har de fria vittnena från olika platser i landet besökt Maranataförsamlingen i Jönköping för uppbyggelsesamtal, bön och bibelstudier. Mottot under veckan har varit "Vad säger Guds ord om evangelisation i hem och hednaland?" I nästa nr av Midnattsropet kommer en artikel där läsekretsen får del av det som förekom.

XX

ljudeffekt. Den har redan varit till stor välsignelse, både för mig själv och andra. Även de grammofonskivor jag erhållit är till stor välsignelse och uppbyggelse. När man kommer hem från arbetet trött och slut, och spelar några Maranataaskivor, försvinner all trötthet, och man känner sig styrkt både till kropp och själ. Man känner att Guds levande och ljuvliga Ande har inspirerat både sångare och instrument.

Ja, Jesus är god! Och han vill frälsa oss alla.

En syster

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

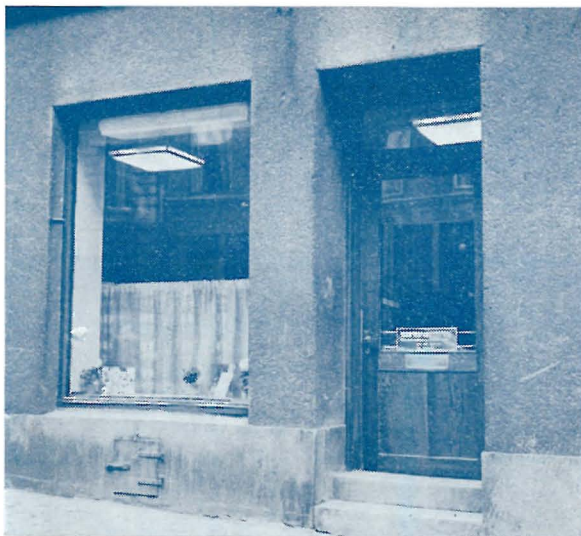
Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté

DONALD BERGAGARD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

"MIDNATTSROPET" FÅR REDAKTIONEN I STOCKHOLM

Samtidigt har också Maranataförsamlingen i St
kelselitteratur och grammofonskivor tillhandahå

I november 1960 kom det första numret av tidningen Midnattsropet ut. Det var ett djärvt steg som då togs, men en levande tro på Guds rika möjligheter inspirerade utgivarna att gå till verket för att skapa ett väckelse- och kamporgan. Övertygelsen om att ett sådant organ skulle få läsare bland de själsfränder, som på ett eller annat sätt uttalat samma djupa längtan efter andlig orientering och klara signaler i en allt mer desillusionerad kristenhet, gav hopp om att ett spännande arbete skulle krönas med framgång.

Mycket har hunnit ske på dessa sex år. I dag lär väl behovet av en tidning med Midnattsrope's målsättning vara större än vid dess tillkomst. Denna syn har varit den dominerande då tidningen förts på tal i interna konferenser och varit vägledande för alla medarbetarna i försöken att finna praktiska lösningar för en intensifiering av litteraturmissionen. Små resurser har icke avskräckt, ty det har varit allas föresats att spänna alla krafter till det yttersta i evangelisationens tjänst för att göra vad som över huvud taget är möjligt för en liten trängd kristen minoritet under de sista minuterna av församlingens tidsålder. För att effektivisera arbetet med tidningen ytterligare har lämplig redaktionslokal iordningställt i Stockholm. Där kommer i fortsättningen broder Anders B. Andersson vara verksam. Han har redan gått in i detta arbete och kommer att ägna sig huvudsakligen åt redigeringen av tidningen och andra alster som så småningom kommer att publiceras genom Midnattsrope's Förlag. I samma lokaler

OPET"

OKALER

Donald Berggård

Im fått en expeditiionslokal och en butik, där vä-
llmänheten.

har också inretts en boklåda, där väckelse- och uppbyggelselitteratur samt grammofonskivor kommer att finnas tillgängliga för allmänheten. Dessutom har Maranataförsamlingen i Stockholm fått en mycket lämplig expeditiionslokal. Allt detta finns på Surbrunnsgatan 60 i vår huvudstad.

Meningen är att tidningen Midnattsropet skall komma ut med två nummer i månaden under nästa år. Var och en förstår att detta är djärva steg, men mycket av det som rör sig i tiden — icke minst på det religiösa planet — är en appell till större aktivitet för Maranatabudskapets spridning.

Under nära ett års tid har broder Donald Berggård lagt ner ett mycket gediget arbete för tidningens redigering. Han kommer också i fortsättningen att synas i våra spalter men befrias från och med detta nummer från ett mycket tidskrävande arbete med tidningens redigering. Till broder Berggård och alla andra beredvilliga medarbetare får den nye medarbetaren och ansvarige utgivaren uttala ett broderligt tack för en uppoffrande insats och hoppas att detta samarbete skall få sätta sin prägel på vårt gemensamma organ i fortsättningen.

Tills vidare kommer tryckning och distribution att ske i Jönköping.

Allt material som är avsett för Midnattsropet kan i fortsättningen sändas direkt till tidningen Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Stockholm. Tel. 32 80 02. Välkommen med nytt stoff och nya uppslag!

Arne Imsen

"HERRE LÄR OSS ATT BEDJA ..."

Några drag i Jesu böneliv

Av Anders B. Andersson

Jesus var ej främmande för bönen väg.

Ofta, ofta vände Han människoskarorna ryggen och drog sig undan för att bedja. Ibland tog Han sina lärjungar med sig, men många gånger gick Han alldeles ensam.

Han drog sig undan — kan man fatta det?

Det fanns således något i Jesu liv, som ibland var viktigare än att förkunna evangelium och bota sjuka. — Det var att bedja.

Ofta bad Han hela nätter. Andra gånger stod Han upp medan det ännu var mörkt och gick bort till en öde trakt och bad. Innan solens första strålar förgyllt himlavalvet i öster, innan skogarnas och fältens bevingade sångare stämt upp sin morgonkör, och långt innan den bullriga staden vid bergets fot vaknat till liv, hade Jesus under bön till Gud hämtat kraft för den nya dagens många olika behov.

Och när Han sedan kom tillbaka till människorna efter dessa timmar i bön skedde alltid något: Guds kraft var där, de sjuka blev botade, avgrundens andemakter bävade för Hans ord och syndarna darrade inför Hans genomträngande budskap.

Behövde Jesus på detta sätt söka Gud i bön, behöva vi det så mycket mera. De första lärjungarna lärde sig förstå bönen betydelse och många har också sedan dess lärt sig inse vilken makt bönen är, till trygghet, kraft och seger i livets olika förhållanden.

Låt oss först betrakta några drag i Jesu liv, som visar oss *när* Jesus — på ett alldeles särskilt sätt — kände behov av att bedja.

Jo, Jesus bad när Han möttes av motstånd och förföljelse. Lukas berättar om detta, då människorna vid ett tillfälle blev förbittrade på Jesus. — "De blevo såsom ursinniga och talade med varandra om vad de skulle kunna företaga sig emot Jesus." Och huru Jesus då handlar berättar evangelisten i nästa vers: "Så hände sig vid den tiden att Han gick åstad upp på berget för att bedja; och Han blev kvar där över natten i bön till Gud."

Jesus försökte ej att försvara sig inför sina fiender; Han gick istället till Gud med saken. Möter vi motstånd och förakt, fiendskap och förföljelse, får vi göra som Jesus gjorde; bära det fram inför Gud i bön.

Bön förändrar förhållanden.

Men Jesus bad ej endast under tider av motstånd och förföljelse. Han bad också när framgången var som störst och Hans popularitet stod på sin höjdpunkt. "Ryktet om Honom spridde sig dess mer, och mycket folk samlades för att höra Honom... men Han drog sig undan till öde trakter och bad." "När då Jesus märkte att de tänkte komma och med våld göra Honom till konung, drog Han sig åter undan till berget helt allena..."

Det är icke alltid det svåraste i livet att möta motstånd och missräkningar; sådant driver oss ofta att söka Gud. Vart skulle vi annars ta vägen i nödens tider? Många som klarar sig härligt igenom motgångar och prövningar, stupar i medgångens tid. Jesus förstod de faror som lurade under sådana tider, och därför var Han just då, angelägen att få bedja mycket till Gud.

Evangeliernas berättelser visar också att Jesus bad på ett alldeles särskilt sätt vid varje viktigt avgörande Han stod inför. Härigenom undgick Han att begå några ödesdigra misstag, som Han sedan skulle få ångra. "... Han gick åstad upp på berget för att bedja, och Han blev kvar där under natten i bön till Gud. Men när det blev dag, kallade Han till sig sina lärjungar och utvalde bland dem tolv, som Han benämnde apostlar..." Jesus bad, till dess Han fick visshet om, hur Han skulle handla. Och Han fick aldrig anledning att ångra sina val.

Är vi ovissa om någon sak, låt oss bedja till Gud och det skall klarna — Gud skall visa oss sin väg. Låt oss aldrig besluta någonting i livet, utan att först ha lagt fram saken allvarligt inför Gud i bön. Om vi sedan är villiga att följa Guds ledning, skall vi aldrig få orsak att sörja över några bittra misstag. Vi skall då istället få anledning att säga med Psalmsisten: "Han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull..."

Jesus bad förresten under de mest vanliga och vardagliga förhållanden i livet — Han bad alltid. Han gick till sin himmelske Fader med allt. Både med sorg och glädje, med det lilla såväl, som med det stora. Det är underbart att få leva ett sådant liv, och det kan även bli vår förmån.

Känner du din synd? Gå till Gud med den. Han vill förlåta och skänka dig sin frid. Är du stappande och svag — frestad och anfäktad? Tala om det för Gud. Han giver den trötte kraft och förökar den maktlöses styrka. Är du ensam och övergiven av människor — har du ingen som förstår dig? Gå till Gud. Han är en hjälp i nöden väl beprövad. Har du lekamliga omsorger — är du stressad och pressad av ekonomiska bekymmer? Gör som vi brukar sjunga i en av våra härliga sånger: "Tag din börda med till Gud och lägg den där..." — Gud har omsorg om sparven och om dig.

Gör som Jesus gjorde: gå till Gud i bön med *allt*.

*

Låt oss också se *hur* Jesus bad.

Han bad så att de som hörde Honom började längta efter att kunna bedja på samma sätt. "När Han en gång uppehöll sig på ett ställe för att bedja och hade slutat sin bön, sade en av

Hans lärjungar till Honom: Herre, lär oss att bedja..." — Lärjungarna blev gripna av den böns Ande som besjälade Jesus, och de kände: Ack, att ock så vi kunde bedja så.

Jesus undervisade dem då om bönen. Det var inte ett böneformulär Han gav dem. Jesus menade ej att de från den stunden skulle använda sig av just den ordalydelsen. Vi har ej heller hört att Hans lärjungar gjorde detta. Jesus ville undervisa om *sättet* på vilket vi får nalkas Gud. Han vill lära oss att vi får åkalla Honom som Fader. Han vill göra klart för

Det fanns i Jesu liv något som ibland var viktigare än att predika och bota de sjuka — det var att bedja.

oss att vi får gå med allt till denne Fader. Med våra bekymmer för Guds rike — med våra egna svagheter och frestelser — med våra synder — med omsorgerna för det dagliga brödet.

Jesus *trodde* också då Han bad.

Då Han stod utanför Lasarus grav, hör vi Honom säga: "Fader jag tackar Dig för att du har hört mig... Jag visste ju förut att du alltid hör mig..."

Hans tro var så stark att Han tackade redan innan bönesvaret kommit. Han *trodde* och Han

behövde aldrig komma på skam.

"Och detta är den fasta tillförsikt vi hava till Honom att om vi bedja om något efter Hans vilja, så hör Han oss. Och om vi veta att Han hör oss, vadhelst vi bedja om, så veta vi ock, att vi redan hava det som vi hava bett Honom om i vår bön."

Uthållighet var en annan sak, som kännetecknade Mästarens böneliv.

Vi har redan sett, att Han tog sig god tid, då Han bad — ibland låg Han hela nätter inför Gud i bön. Medan vänner och fiender sov, vakade Han timme efter timme i bön. I Getsemane ser vi, hur Han tre gånger upprepar samma sak inför Gud. Han var enträgen i sitt bedjande.

Ett stort fel med vårt böneliv är bristen på uthållighet. Vi beder nog, men håller ofta ej ut till bönesvaret kommer. "Varen uthålliga i bönen", förmanar aposteln Paulus.

*

Låt oss till slut se något av vad som *skedde* när Herren Jesus bad.

När Han bad vid sitt dop nere vid Jordans strand, *öppnades himmelen* över Honom.

Önskar vi leva under en öppen himmel, så skall vi bli bedjare. Är himlen stängd över våra liv, får vi bedja till dess den rämnar. Det var som svar på Elia bön, vederkvickelsens regn föll, efter det himmelen varit tillsluten under tre år och sex månader i Israel. — Det var när Petrus bad i Simeons hus i Joppe, som himmelen öppnades över honom, och han fick mottaga en välsignelse, som räckte ej bara för honom själv utan för hela Kornelii hus. En öppen himmel som svar på bön.

Halleluja.

När Jesus bad på Tabor, blev Hans ansikte förvandlat inför

Forts. på sid. 16

Bibelstudiet:

FÖRTALET — ETT FARLIGT VAPEN

Ur OSWALD J. SMITHS bok: "Strid för sanningen."

Ingen kristen kan gripa till förtälets svärd och undkomma följderna. Det heter i Guds ord: "... Alla som taga till svärd skola med svärd förgås." Matt. 26: 52. Historien har gång på gång bekräftat sanningen i detta påstående. Förtälet är ett tveeggat svärd. Människor, som har förtalat andra, har aningen själva blivit förtalade till döds, eller också har de blivit straffade av Gud med döden. —

En sak bör vi komma ihåg: det har ingen betydelse om förtälet är sanning eller lögn — följden blir alltid densamma. Det är Gud som har rätt att döma — inte vi människor. Guds varning lyder: "Kommen icke vid mina smorda och gören ej mina profeter något ont." Ps. 105: 15.

De yttranden vi gör må vara absolut sanna, men eftersom vi ingen rätt har att döma, är vi i egenskap av Guds tjänare ansvariga endast inför Honom. Och ve den människa, som vågar göra sig själv till domare och inför andra förtala sin medbroder. Gud låter inte en sådan handling bli ostraffad. Herren har givit sina tjänare detta löfte: "Intet vapen som smides mot dig, skall hava någon lycka; var tunga, som upphäver sig för att gå till rätta med dig skall du få domfädd. Detta är Herrens tjänares arvedel, den rätt de skola undfå av mig, säger Herren." Jes. 54: 17.

Jag skulle kunna berätta om mer än en, som gjort sig skyldig till förtälets synd, och blivit straffad med döden. I vissa fall med en bråd död. — Gud har makt att använda sig av fruktansvärda medel. —

"Vem är du som dömer en annans tjänare... Om han står eller faller kommer endast hans egen herre vid... Men du, varför dömer du din broder? Och du, varför föraktar du din broder? Vi skola alla en gång stå inför Guds domstol... Låtom oss därför icke mera döma varandra." Rom. 14: 4, 10, 13. Må Gud hjälpa oss att lyssna till Hans ord!

O, att vi gjorde det till en livsprincip att inte förtala eller döma någon! Guds ord måste i varje avseende vara vårt rättesnöre. "Dömen icke, på det att I icke mån bli dömda; ty med den dom varmed I dömen, skolen I bli dömda, och med det mått I mäten med, skall mätas åt eder. Varför ser du grandet som är i din broders öga, men bliver icke varse bjälken i ditt eget öga? Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig taga ut grandet i ditt öga! Du som har en bjälke i ditt eget öga? Du skrymtare, tag först ut bjälken ur ditt eget öga; därefter må du

se till, att du kan taga ut grandet ur din broders öga." Matt. 7: 1—5.

Min vän, kom ihåg detta: den som förtalar sin medbroder samarbetar med djävulen. Han är en förtalare. Han anklagar oss ständigt inför Gud — detta är hans viktigaste uppgift. O, min broder, inte skall du vara en djävulens tjänare! Inte skall du låta honom använda dig i sin tjänst. Vilken tragedi då Guds barn blir djävulens agenter! Vilken vanhedrande verksamhet! Låt mig ännu en gång varna dig med bibelns ord: "Ty alla dem som taga till svärd skola med svärd förgås." Dr A. B. Simpson sade: "Jag vill hellre leka med blixten eller taga elektriska ledningar med dödens ström i mina händer, än att tala obetänksamma ord mot en Kristi tjänare och värdslost upprepa sådant förtal, som så många kristna likt brinnande pilar kastar mot varandra." —

"Tungan är en eld: såsom en värld av orättfärdighet framstår den bland våra lemmar, tungan, som befläcker hela kroppen och sätter tillvarons hjul i brand, liksom den själv är antänd av Gehenna. . . Tungan kan ingen människa tämja; ett oroligt och ont ting är den och full av dödande gift." Jak. 3: 6, 8.

Och det är med tungan som förtalaren utför sitt verk. —

Forts. i nästa nr.

PINGSTKONFERENS

i JÖNKÖPING —
"Smålands Jerusalem"

Pingstdagen
Kl. 11.00, 15.00,
19.00

Flera vittnen förkunnar Guds levande ord. Vänner från hela Skandinavien hälsas hjärtligt välkomna till denna dag. **Kom i skaror!**

*"Än i dag brinner elden, pris ske Gud.
Herren Jesus snart skall komma
och Han smyckar ut sin brud."*

DRAGEN VIDARE

"Jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet..."

Fil. 3: 13

Många kristna leva så i det förflutna, att de tillfällen nuet ger, går dem helt förbi. Många av dessa anse att Maranataväckelsen inte är av Gud, därför att dess yttringar inte är alldeles likadana som dem de mött i andra väckelser. Det förflutna begränsar deras tro. För dem är det otänkbart att Gud kan vidga vår syn och ge oss nya uppenbarelser. —

För min egen del är jag så tacksam till Gud för denna väckelse Han av nåd sänt över hela vårt land, ja, även till vår stad. Halleluja!

Rätt snart blev jag dragen till dessa härliga möten, som några syskon från Örebro och Norrköping höll här i Motala. Glada och andesmorda vittnade och sjöng de om Jesu härliga frälsning. Detta var just vad vi behövde här och länge längtat efter. Jag fick nåd att förgäta det som var bakom och sträcka mig mot det som låg framför, prisat vare Jesu namn. —

Visst kan man möta brister här och där, men detta får ej begränsa vår tro. När en vårfloed kommer för den också med sig en massa skräp och bråte. Detta fastnar alltid utmed stränderna, men *floden går fram*. Ja, den vidgas och blir större och större — härligare och härligare. —

Guds uppmaning till sin tjänare Mose gäller även oss: Dragen vidare! Gud banar vägen åt sitt folk. Så skall vi då gå framåt och vinna själar för himmelen. Och Jesus är med oss och stadfäster sitt eget verk. O, att Guds folk förstod att draga vidare och förgäta det som är bakom! —

Tiden hastar — vår tid att tjäna Jesus är kort. Må vi därför alla stå helt för Jesus. Segerlönen väntar. Snart kommer Jesus igen — må vi då alla ha olja i våra lampor och vara färdiga att gå in i Hans rike.

Du kära vän, som läser dessa enkla rader: låt inte försagdhetens ande gripa dig. Gå framåt i Jesu namn. Allt är av nåd! Och Jesus är med oss alla dagar intill tidens ände.

Maranatahälsningar
David Magnusson,
Motala.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor insända från läsekretsen — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM VA. Märk kuvertet "Min fråga".

★

FRÅGA: "Jag undrar varför ni i edra möten ibland applåderar Jesus? Jag har ej hört andra kristna göra detta."

Nyfrälst.

SVAR: En applåd till Jesus är ej något annat än vår spontana vilja att ge Jesus vår hyllning. Till sin art är denna hyllning densamma som människomassorna gav Jesus då Han red in i Jerusalem — man ropade Hosianna, skuro kvistar av träden, som man tillsammans med sina kläder bredde ut på vägen där Han drog fram. Fariséerna såg med ogillande på detta ovanliga sätt att hylla Jesus.

★

FRÅGA: "Jag har ibland undrat varför vi inte i våra möten läser Fader vår. Har inte Jesus uppmanat oss bedja den bönen?"

Nyfrälst.

SVAR: Jesus gav ej i Fader vår sina lärjungar ett böneformulär utan en anvisning i sättet på vilket vi få nalkas Gud. Han vill lära oss att vi få närma oss Honom såsom Fader, lägga fram för Honom våra personliga bekymmer, frestelser, vår synd, omsorgerna för det dagliga brödet såväl som för Guds rikes framgång. Att "läsa Fader-vår" utan att orden är ett uttryck för vad hjärtat känner är av föga värde. — Givetvis kan vi också bedja med exakt den ordalydelse Jesus använde — huvudsaken är att hjärtat är med.

DOP I NYBRO

*Donald Bergagård döper två ungdomar.
Vännerna i Nybro upplever härliga tider.*

MARANATAMÖTEN I MALMÖ

FOLKETS HUS

Tisdagen den 20/4 t. o. m. fredagen den 23/4 kl. 19.30

VÄCKELSE- och FRIGÖRELSEMÖTEN

Anders B. Andersson fr. Sthlm, Helge Erixon från Uppsala, sångarevangelisterna Marita Hammar och Sigrid Andersson fr. Gävle, m. fl.

Lördagen den 24/4 kl. 19.30 och söndagen den 25/4
kl. 11.00, 15.00 och 19.30

STORA MÖTEN

med ett stort uppbåd av Maranatavittnen och sångare. Allt
Guds folk är välkomna!

"NU ÄR UPPRÄTTELSENS TID!"

VITTNESBÖRDET

För ungefär ett år sedan kom jag i kontakt med Maranata-väckelsen. Jag gick till ett möte enbart av nyfikenhet. Kanske önskade jag också bilda mig en egen uppfattning om Maranata, som jag hört så många olika omdömen om. För mig blev det första mötet ett förnyelsemöte och jag blev förvissad om att denna väckelse är sänd från himlens Gud, som ett särskilt nådestillfälle innan Jesus kommer.

Efter en tid av kamp och strid lämnade jag mitt religiösa hemvist för att helt kunna vara med i detta fria verk. Allt sedan dess har Jesus hjälpt mig, förnyat mig i Anden och visat mig vad Han vill göra, innan Han kommer åter? Visst är det en väldig kamp många gånger. Djävulen är väldigt intresserad av att få Guds barn på fall, men Jesus har segrat och vi får också segra i Hans kraft!

Låt oss alla gå in ännu mera i väckelsearbetet medan vi väntar Jesus! Och till dig som ej är frälst, vill jag säga: "Bered dig möta Gud."

Fridshälsningar

*M. B. Norberg,
Sollentuna*

Jesus frälsar

Forts. fr. sid. 3

jade kallade Gud mig mäktigt. I eftermötet, som senare följde, fick jag komma fram till Nåda-stolen. Då jag sjönk ner vid Jesu fötter, kände jag hur blodets kraft gick igenom hela min varelse och löste mig från allt. Jag blev härligt fri och lycklig — syndabördan försvann i glömskans väldiga hav. Halleluja!

Efter denna härliga upplevelse blev jag nu en ivrig sökare i Guds rike, i stället för att söka världen. Jag ville uppleva allt det Gud lovat i sitt ord. — Andens dop fick jag uppleva bara någon vecka efter det jag blivit frälst. Döpt i vatten blev jag under trettondagshelgen. Pris ske Gud! Det var underbart att få begrava sitt gamla jag med Jesus, för att sedan uppstå i ett nytt väsende. Halleluja!

Med detta enkla vittnesbörd vill jag tala om vad Gud gör i

denna sena tid. Det är nåd alltsammans — en utsäglig nåd. Nu är jag själv med i Maranata-folkets saliga kör och spelar på mina trummor till Jesu ära. —

Vilken underbar nåd är det icke att få tillhöra, lita på och räkna med denna suveräna Frälsare! Och alla kan få uppleva denna förvandling i sina liv. Ingenting i världen uppgår mot detta att få vandra i sällskap med Jesus mot den Himniska staden.

Roland Eriksson

Golgata

Forts. fr. sid. 1

Så får då Konungarnas Konung stå till rätta inför gudlösa präster och fega, korrumperade landshövdingar. Råa krigsmän sarga Hans rygg med hårda gisselslag. Man trycker en krona av törne på Hans panna, slår Honom i huvudet med ett rör och spottar Honom i ansiktet. Men pöbelhopen är ej nöjd ändå och allt hetsigare skriar man: Korsfäst, Korsfäst! —

Det grovhuggna korset — förbannelsens trä — lägges på Hans skuldra och vandringen begynner bort mot Golgata — huvudskalleplatsen — avrättningsplatsen...

Så är man till slut uppe på kullens höjd. —

Hammarlagen dånar och folkhopen skränar. De heligaste av händer, som läkande och välsignande räckts mot förtvivlade människobarn, rätas ut och naglas fast vid korset. De fötter som så gärna gick för att söka upp de förlorade och vilsegångna, genomborras av grova spikar. Så reses korset och stötes ned i marken. —

Där hänger Han nu, Smärtornas man, sargad, törnekrönt och blodig, men Hans läppar röres i bön och de grymma legoknektarna hör Honom viska: "Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra." —

Men ännu ha ej smädarnas röster tystnat. Föraktfullt ropade mot Honom: "Är du Guds son, så stig ned från korset. Andra har Du hjälpt, Dig själv kan Du icke hjälpa." —

Hans strupe försmäktar av törst och Han ropar: "Jag törstar." — Då bjuder man Honom ättika att dricka.

Sakta går timmarna, medan Han, som med sitt ord skulle kunna kalla legioner ur de himmelska härskarorna till sin

hjälp och befrielse, långsamt förblöder.

Solen mister sitt sken och mörker kommer över hela landet. Men fasansfullast är mörkret för Honom, som hänger där döende på korset. Hans lärjungar har lämnat Honom. Hans himmelske Fader har också vänt sitt ansikte bort från Honom denna stund. En hel världs synder och brott bär Han i detta ögonblick och dess förbannelse vilar just nu över Honom. Som ett skri tränger det över Hans läppar: "Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig?" —

Nu har Han tömt smärtornas kalk i botten och efter ännu en stund ropar Han: "Det är fullbordat." —

Och i samma ögonblick börjar märkliga ting att hända. —

Jorden skälver — klipporna rämna — templets förlåt brister, uppifrån och ända ned. —

Det törnekrönta huvudet faller tungt ned mot det sargade bröstet, och upp stiger en sista, rosslande suck: "Fader, i Dina händer befaller jag min ande."

Så ger Han upp andan.

Försoningsoffret är bringat och lösepenningen är erlagd. Nu går Han att besegra Avgrundens furste, Dödsrike och Död. Ty även över dem skall Han triumfera. —

— — —

Aldrig kan vi härnere tillfullo fatta korsets förunderliga gåta.

Men vad Ordet säger är detta: "... Det var *våra* krankheter Han bar, *våra* smärtor dem lade Han på sig, medan vi höllo Honom för att vara hemsökt av Gud, tuktrad och pinad... Ja, Han var sargad för *våra* överträdelsers skull och slagen för *våra* missgärningars skull, näpsen var lagd på Honom för att vi skulle få frid, och genom Hans sår bliva vi helade..." —

"Den som icke visste av någon synd, Honom har Han för

oss gjort till synd, på det att vi i Honom må bliva rättfärdighet från Gud..." —

"Kristus led ju en gång självdöden för synder; rättfärdig led Han för *de orättfärdiga*, på det att Han skulle föra oss till Gud." —

"... Och *våra* synder bar Han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten..." —

Han gick i döden i vårt ställe. Våra synder och deras straff tog Han på sig. —

Halleluja!

Han blev bunden för att vi skulle bliva rättsligen fria — anklagad för att ingen skall kunna anklaga Guds utvalda — törnekrönt för att vi skulle få livets oförvissneliga segerkrans — slagen och sårad för att vi skulle få balsam och läkedom för våra svidande sår, den bitt-raste galla drack Han för att vi skulle få släcka vår törst med det levande vattnet — Han dog för att vi skulle få leva. —

O, ångestfyllda, nåderika, härliga Golgata: vi hälsa dig vårt enda hopp. —

Jesus dog för Dig!

Amatörfotografer!

På Midnattsropets redaktion tar vi med stor tacksamhet emot bildmaterial från Maranatanamöten i olika landsdelar. I synnerhet bilder från dopförrättningar, friluftsmöten och stora samlingar.

Angiv på bildens baksida plats och datum då bilden togs. Tack!

Red.

Lär oss bedja

Forts. fr. sid. 11

dem som var med Honom. Han började stråla av himmelsk härlighet — Han *förvandlades* medan Han bad.

Vi upplever detsamma, då vi på bönen väg söker kontakt med den eviga världen.

"De som skåda upp till Herren, de stråla av fröjd, och deras ansikten behöva icke rodna av blygsel", säger redan Psalmisten. "Vi alla som med avhöljt ansikte skåda Herrens härlighet, vi förvandlas till Hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra." Huru blev Moses ansikte så strålande av himmelsk härlighet att hans egna ej kunde se på honom? Jo, Moses hade varit tillsammans med Gud på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter. Varför syntes Stefanus ansikte människor-

na såsom en ängels ansikte? Jo, han hade lärt sig att skåda *uppåt*.

Då Jesus bad i Getsemane kom en ängel ner från himmelen och *styrkte* Honom. Kraften från höjden mottog Han medan Han bad. I bönen mottager också vi kraft för provningarnas stunder. — "Han giver den trötte kraft och förökar den maktlöses styrka. Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas, och unga män kunna falla; men *de som bida efter Herren* hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna. Så hasta de åstad utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta."

Framåt på knä, likt Mästaren i striden.

Se, hur Han beder, lider, kämpar dör.

Men bönen väg Han valde här i tiden,

Den helgar bäst och oss till seger för.

Önskar du äga
SAMTLIGA ÄRGANGAR

av

Midnattsropet?

Du kan köpa dem ännu —
sammanlagt 45 ex.

Pris 25:—.

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 — Jönköping 2

Tel. 036/13 86 53

Äldre nr av MIDNATTSROPET

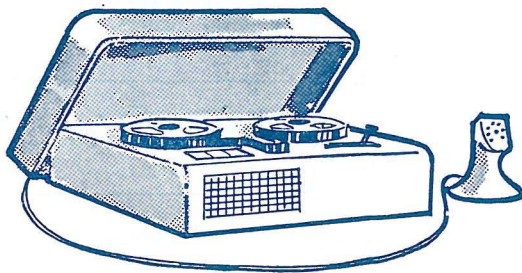
Vi återköper gärna
1964 Nr 1, 7, 8, 9.
1965 Nr 1, 2.

RING eller SKRIV!

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 — Jönköping 2

Tel. 036/13 86 53

Bibelskolan inspelad på band

Bibelstudier se tidigare nr 11 1964.

Avslutningsmöten:

Kl. 11 A. Imsen. Kl. 15 Fältutdelning.

Kl. 19 H. Erixon, D. Bergagård.

Direktupptagning.

Sprid Budskapet. MARANATA. Jesus kommer snart. GÖR DIG REDO.

Band från möten i Maranatatältet sommaren 1964 med pred. av Arne Imsen, Erik Gunnar Eriksen, Berta Svensson m. fl. Sång. Upplev ett härligt möte i Ditt hem.

SAMTLIGA MARANATAS GRAMMOFONSKIVOR MRM, HEP, HS

kan beställas inspelade på band A—B—S—D med olika speltid.

PRIS D. Band, speltid c:a 20 min. 13:— plus porto

S.	"	"	"	50	"		25:—	"	"
A.	"	"	"	50—50 min.	..	35:—	"	"	(900 fot)
B.	"	"	"	60—60	"	..	42:—	"	(1200 fot)

(Glöm ej att ange skivornas nr samt bandets bokstav)